

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.34. Rescripta Monachis faventia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

Sæculum VII
A.C. 601.

§. XXXIV.

Rescripta Monachis fauentia.

- Sanctus Gregorius jam antea pro nra occasione similia Rescripta dederat.
- IV. ep. 41. 43. Accepto Libello Luminosi Abbatis, Castorio Episcopo Ariminensi prohibuit, ne Missas publicas in Monasterio celebraret, nec Bonorum illius Tabulas scribat, sed solum jus reliquit Abbatem a Congregatione electum ordinandi. Felicem Episcopum Pisauriensem increpat, quod in superhabita prohibitione Papæ Antecessoris sui Missam Solemnem in Dedicacione cujusdam Monasterii celebrasset, & in eo Cathedram suam poni iussisset. Præcipit, ut illam tollat, & Presbyterum illo mittat, si Monachi velint, ut ibi Missa celebretur. Secundino Episcopo Tarominiensi in Sicilia præcipit, ut ex quodam Monasterio Baptisterium auferat, & in loco fontium Altare erigat. Fortunatum Episcopum Neapolitanum jubet Ecclesiam alicujus Monasterii consecrare, sed sine Missis publicis, & addita conditione, ne unquam in ea Baptisterium construeretur, & nullus ibi Presbyter Cardinalis esset; *quoties vero, subjungit, Monachi voluerint ibi Missam celebrari, petent a te, ut Presbyterum mittas.*
- III. epist. 18. Ministerium in Ecclesia S. Pancratii Romæ commissum fuerat quibusdam Pres-

Presbyteris, adeo Rem Divinam negli-^{Sæculum VII}
 gentibus, ut sæpe populus Die Domini-^{A. C. 601.}
 ca adveniens, Missæ interfuturus, cum
 nullus adesset Sacerdos, qui Sacris ope-
 raretur, inter murmuraciones recederet.
 Ex his videmus, Romæ Missas in pluri-
 bus Ecclesiis fuisse celebratas. S. Gre-^{Monasteria.}
 gorius pulsus illis Presbyteris socordibus,
 invexit Congregationem Monachorum,
 ea lege, ut Presbyter Sæcularis ibi ser-
 viret, qui Missam celebraret, in Mona-
 stero habitaret, & aleretur. Legimus^{V. epist. 41.}
 tamen etiam Monachos fuisse Sacerdotes;
 quippe S. Gregorius Victori Episcopo Pa-
 normitano præcipit, ut in Monasterio S.
 Hermetis illum ordinet Presbyterum, qui
 a Congregatione electus, & dignus fue-
 rit; vult autem, ut ordinatus monea-
 tur, non sibi ideo licere ex Monasterio
 egredi. Item Joannem Episcopum Ur-^{I. epist. 12.}
 bis Veteris arguit, quod in quodam Mo-
 nasterio Missam celebrari, & mortuos se-
 peliri prohiberet.

S. Gregorii Monachos protegentis
 intentio non fuit occasionem teporis da-
 re. Solliciti sitis, inquit, *ad Officium*
Divinum. Orationi sine intermissione va-^{IV. ep. 41.}
cate, ne hominibus non tam quietem Mo-
nasticam quæsiuisse videamini, quam E-
piscopi Disciplinam effugere voluisse. Præ-
 terea scribens Joanni Episcopo Scylla-
 ceensi, cui Monasterium Castellense com-
 men-

Sæculum VII mendat, ait: *Monachorum moribus in*
 A. C. 601. *vigila, & si aliquem male vivere depre-*
 VII. ep. 53. *benderis, aut, quod absit, in peccata*
 ind. 1. *puendum lapsum, hunc secundum Regu-*
 VI. ep. 32. *lae rigorem corripe. (*)* Econtra S. Pa-
 VII. ep. 36. *pa ægerrime ferebat, si Monachos fugi-*
 ind. 2. *tivos aut ab Abbatibus suis excommuni-*
 VIII. ep. 39. *catos Episcopi tuerentur. Hac super*
 IX. ep. 67. *ad Dominicum Episcopum Carthaginen-*
 XI. ep. 4. *fem, & Chrysantum Episcopum Spo-*
tanum epistolas dedit. Voluit, ut ab
qua Monasteria bellis vastata, & ab in-
colis derelicta, aliis, quæ salva per-
terant, jungerentur, ita ut Abbates in
Monasteria destructa Monachos mitte-
rent, qui ibi officium peragerent, idque
Episcoporum Jurisdictioni, si Monaste-
ria conjuncta in diversis Diocæsesibus pos-
ta essent, non præjudicaret.

Plura alia sapienter constituta in Epi-
 stolis S. Gregorii legimus. Januarii
 IX. epist. 20. Episcopum Calaritanum laudat, quod
 Monasterium virorum in Domo, Monas-
 terio fœminarum contigua, fundari pro-
 hibuerit. Nihil antiquius habuit, quam
 I. epist. 39. Monachorum fugitivorum & vagabun-
 dorum licentiam coercere, nam sub ipsius
 Pontificatus sui initia Petro Subdiacono
 Patrimonii in Sicilia Curatori, præcepit
 ut in

(*) Ergo S. Gregorii mens non fuit Monachos
 Episcoporum Jurisdictioni, curæ, & Disciplinæ
 penitus subtrahere.

ut in quoddam Monasterium Messanensis Civitatis colligeret Monachos ex Calabria, qui Barbarorum incursionibus expulsi, & per totam Siciliam dispersi, sine Disciplina & sine Præposito vagabantur.

Anthemio Patrimoniorum in Calabria Curatori præcepit, ut Monachos ex uno Monasterio ad aliud transire prohiberet, sed eos in Monasteriis suis includeret addita pœna pro gravitate culpæ, & præfertim illos, qui nuptias inierant, quam rem vocat abominabilem, gravius puniret. Eandem curam S. Gregorius gerebat etiam ultimo sui Regiminis anno, dum Monachos duos, quorum alter uxorem acceperat, includi iussit. Cum Incolarum quorundam Regionum in Italia, Barbarorum crudelitatem fugientes in Insulam Ophiariam, quam Monachi incolebant, se unacum mulieribus recepissent, S. Gregorius datis ad eundem Anthemium litteris districte præcepit, ut fœminæ ex Insula amandarentur, & quia Monachi in ejusmodi Insulis asperrimam vitam ducebant, prohibuit, ne adolescentes, qui necdum annum decimum octavum attigissent, susciperentur.

S. Gregorius non permittebat Monachos solos ex Monasterio exire, nec aliquid proprium possidere. Utrumque ex epistola mense Febr. Indictione quinta anno 602. data videmus; quippe Claudio Abbate

Sæculum VII
A. C. 601.

Monachi.

I. epist. 40.

XII. epist. 20.

X. epist. 22.

Sæculum VII
A.C. 601.

Abbate Classensi fati functo Monachi al-
quem ex sua Congregatione, cui nomen
Constantius, Abbatem sibi dari petierunt.
S. Gregorius respondit: *Exborruui ad bo-
jus viri nomen, quia scio, quod vitio Pro-
prietatis deletetur, unde manifestum fit,
non esse bonum Monachum. Illud quoque
scio, quod solus, nullo Fratrum comitan-
te, ad aliquod Monasterium Provinciae
cencæ digredi ausus fuerit; qui autem sine
teste vivit, malus est. Tum severe in-
stat, ut Proprietatis vitium ex illo Mo-
nasterio extirpetur. Si enim, inquit, co-
rdia istud inter vos remaneat, nec con-
cordia nec Charitas vigebit. Quid est
ta Monachi, nisi Mundi contemptus? quo-
modo vero Mundum contemnere dicatur,*

VII. epist. 1. *si pecuniam amet?* A parentibus cupi-
ind. 2. dam Monachi, qui laborare non poterat,
pensionem annuam exegit.

VII. ep. ind. 2. Cum Monachi nihil proprium posse-
derent, testamentum condere Legibus
prohibebantur; nihilominus S. Grego-
rius Probum Monasterii sui ad S. Andream
Abbatem, convocato quinque Episcopo-
rum & decem Presbyterorum Concilio
Romæ 5. Octobr. anno 600. Indictione
quarta celebrato, ab hac Regula exem-
In eo lectus est Probi Libellus, in qua

IX. epist. 22. dicebat: *Scitis, quod relicto aliquot ab-
hinc annis Mundo reliquum vite tempus
in cellula mea transigere statuerim; hinc*

Testamentum non condidi, cum non ignorarem, perinde esse, an filius meus vel ex Testamento, vel ab intestato mihi succederet. Una vero die obsequii causa cum ceteris ad vos veniens ingredi Monasterium, & Munus Abbatis suscipere jussus, & abrupta omni mora obedire compulsus sum, ita ut tempus de rebus meis decernendi mihi defuerit. Igitur jam supplex rogo, ut id mihi concedatis, ne filio meo, quem paupertas premit, obedientia patris noceat.

S. Gregorius dato signo, ut paululum exiret, donec super ejus postulatione deliberarent, ipsoque revocato dixit: *Omnia, quae exposuisti, vera sunt; Abbatem te invitum constituimus, & ne te promissi poenitentia subire posses, existimavimus te extemplo dimittendum esse ad Monasterium, cujus ne quidem membrum eras. Idcirco liceat tibi de patrimonio tuo decernere illa libertate, qua gauderes, si nunquam Monachus fuisses.*

S. Gregorius, tam Abbatibus, quam Monachis omnem praetextum e Monasterio exeundi adempturus constituit, ut ad negotia Monasterii saecularia curanda habeant Mandatarium saecularem, cui salarium dent, sicut aequitas postulaverit. Qui in peccatum impudicitiae lapsus fuerat, Abbas eligi non debebat, & Abbates Episcopis subjectos esse oportebat.

Eusebium Abbatem Maximianus Episcopus.

Hist. Eccles. Tom. VIII. N n pus

Saeculum VII
A. C. 601.

I. epist. 67.
II. ep. 3. ind. II
ibid. epist. 23.

XII. epist. 26.
II. epist. 24.

Sæculum VII
A. C. 601.

pus Syracusanus excommunicatum a S. Gregorio severe increpitus, quod superante sinistra animi affectione fecisset, ad suam Communionem denuo receperat; sed Eusebius oblatam pertinaciter animo recusabat. Ei S. Gregorius scripsit in hunc modum: *Quamvis injuria tibi fecerit, hanc nihilominus in Spiritus humilitatis ferre debuisses, non est magis virtutis indicium, Monachum humiliter esse coram illo, qui ipsum honore prosequitur, hæc enim etiam hominibus secularibus communis est.* Post hanc obligationem addit: *Petro Subdiacono in mandatis dedi, ut tibi centum Solidos aureos largiatur, rogoque, ut boni consilii S. Gregorio Monasteria egena juvare in deliciis erat, quando Disciplinam Monasticam in illis vigere constabat; imo etiam fundorum, quorum dominium ad Ecclesiam Romanam pertinebat, Usus fructum ad tempus concedebat. Volebat, ut Monachi lectioni se studiosissime dederent, & dicit: *Perpendite quam gravis peccati reatum incurratis, si Dei Precepta discere negligitis, qui vobis ex aliorum Oblationibus alimenta largitur. Inde cognoscimus, quod non profanorum sed piorum librorum lectionem inculcet.**

Quod S. Papa Monachis, multo magis Monialibus prohibebat, ne temporarium negotiorum causa foris vagarentur. Hic

I. epist. 23.

II. epist. I.
ind. 10.

X. epist. 51.

II. ep. 3. ind.

II.

Hinc Januarium Calaritanum graviter Sæculum VII
 arguit, quod Decretum non observaret A C. 601.
 ab Antecessoribus suis sapienter condi- III. epist. 9.
 tum, ut aliqui exploratæ prudentiæ vi-
 ri ex ordine Clericorum negotia Sancti-
 monialium gerenda in se susciperent, ne
 illæ qualemcunque egrediendi causam
 possent obtendere. Et subjungit: *Si for-*
te aliqua earum, ex pristina licentia ex-
eundi foras, in scelus lapsa fuerit, volu-
mus ut compellatur ad agendam pæniten-
tiam, & detrudatur in fæminarum Mo-
nasterium, ubi Regula majore rigore ob-
servatur. In alia epistola comprehendit VII. ep. 9.
 Monialem, quæ vestem Monasticam de- 10. ind. 1.
 posuerat, & in Monasterium jubet inclu-
 di, unde amplius evadere non posset.
 Episcopum quoque illius loci, & Eccle-
 siæ Romanæ Defensorem vehementer in-
 crepat, quod istud scandalum non aver- III. ep. 11.
 terint. Item prohibet, ne constituan-
 tur Abbatissæ juvenes, sed mulieres se-
 xaginta annorum, ex illo Monasterio, a
 Congregatione electæ, & ab Episcopo VI. epist. 12.
 confirmatæ. (*) Hæc enim dicit in Epi-
 stola ad Respectam Monasterii S. Cassiani
 Massiliæ Abbatissam data, dum illius Mo-
 naste-

N n 2

(*) Das übrige bis auf den XXXV. Abschnitt
 hat der Protestant ausgelassen. Man findet sonst
 unzählige Fehler, zum Exempel auf seiner 546.
 Seite noch in diesem Buch. Reliquien anstatt:
 Religion, und Agrippa die Tochter des Kayfers
 Augustus, anstatt: der Tochtermann.

Sæculum VII nasterii Privilegia rata habet. Denique
A. C. 601. edicebat, non esse condenda Virginum
 Monasteria, nisi simul Reditus sufficien-
 tes conferrentur. Hæc in epistolis S. Gre-
 gorii ad Personas Religiosas utriusque
 sexus pertinentia inveni.
II. epist. 59.
ind. II.
VIII. ep. 6.
ind. I.
VIII. ep. 63.

§. XXXV.

Missio secunda in Angliam.

L Laurentium Presbyterum a S. Augusti-
 no ante triennium ex Anglia Roman-
 missum S. Gregorius anno 601. illo redi-
 re iussit additis Sociis, & plures Opera-
 rii in Vinea Domini laborarent. Inter
 hos viros præcipui fuere Mellitus, Ju-
 stus, Paulinus, & Rufinianus, quibus
 Responsa ad Quæstiones Augustini, &
 multas alias epistolas, ad ipsum Augu-
 stinum duas, præter quindecim alias ad
 Episcopos Galliæ, Principesque com-
 mendatitias, ferendas commisit. Dicitur
 ad S. Virgilium Arelatensem datæ fuisse,
 & in altera S. Gregorius eum rogat, ut
 Augustinum benigne suscipiat, si ad eum
 venerit. Et addit: *Quia sapissime præ-
 cauit, ut ad aures illorum, qui in ipsis locis
 morantur, Episcoporum Delicta citius per-
 ceperis, si Episcoporum aliorumve peccata
 compereris, ea diligentissime cum Augu-
 stino examina, & remedia efficaciter adhibeas.*
 Hæc epistola decimo Cal. Jul. Indictione
 quarta, id est, 22. Jun. anno 601. data
 S. Gre

Sup. n. I.
Beda I. hist.
c. 29.

IX. epist. 49.

IX. epist. 63.
Bed. I. hist.
c. 28.